

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmintelen levelek csak ismert kezektől fogadhat-
 nak el.
 Észirakok nem adatnak
 vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A szilveterben minden gar-
 mond sor díja 20 kr.

Z E M P L É N .

Társadalmi hetilap,
 főtekintettel Zemplénmegye érdekeire.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:
 Minden egyes szó után
 100 szóig 2 kr.
 Azonfelül 1 kr.
 Kiemelt, díszbetűs s kör-
 zettel ellátott hirdeté-
 nyekért tértérték szerint,
 minden □ centimeter
 után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknek
 kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetések a „Zemplén”
 nyomdájába küldendők.

Megyénk székvárosának ön- kormányzata.

Czikksorozat.

I.

Nagy mozgalom indult meg az 1879. év végén megyénk székvárosa S. a.-Ujhelynek nagy községből rendezett tanácsu várossá leendő átalakítása iránt.

Valóban csodálkozunk kell azon, hogy a jelen általános szük időben, midőn egy Csongrád városból községgé lesz — S. a.-Ujhely ellenkező álláspontot foglal el és lassan bár, de törli az utat, mely a kitűzött cél felé vezet.

Már a mozgalom megindultakor elmondott sok szép dolog, mi kívánatosá teszi ezen lépést; de ha egy kicsit olvasni akarunk a sorok között — látjuk ott az irányt kijelölve, mely azt előtérbe szorította.

Ez pedig: S. a.-Ujhely városa önkormányzatának középkori állapota.

Mert, ha betekintünk a város önkormányzatába látni fogunk ott nagyon sokat, mit azzal összeegyeztethetőnek egy cseppet sem találunk; látni fogunk oly intézkedéseket, mik az „ököl-jog” korára emlékeztetnek s viszont olyanokat, mik a „kézcsokolás” politikáját tüzték ki elvül. — Látni fogunk intézőket a mult század megrögzött eszméivel küzdeni a felvilágosodás ellen, viszont a felvilágosodás eszméitől megvakított „sok beszédű, kevés író”-kat egy csoportban s ha hozzá vesszük a mindennel megelégedők seregét, kik Szabó Endre szatirikus költőnkkel mindenre reá mondják:

„A hogy van valami úgy jó az:

Rendén van a világon minden!”

akkor előnkbe van állitva S. a.-Ujhely város önkormányzata — és intézői között mindent találunk, csak kevés kivétellel a jelen korba illőket nem.

Ebből kifolyólag találjuk azt, hogy S. a.-Ujhely megyénk székvárosa daczára a törvényben a községek részére biztosított jogoknál fogva — gyámság alá van vetve — sőt nagyobb gyámság alatt áll, mint egy kisközség — sok tekintetben.

Ez okból van az, hogy képviselőtestülete, mely a város értelmiségéből van összealkotva — a város ügyeiben sokszor határozatot olyat, mely a céljának és a város érdekének megfelelne —

nem hozhat, vagy ha hozott, az a végrehajtásnál hajótörést szenved a város önkormányzati jogá-
 nak rovására.

Igy állanak megyénk székvárosának ügyei jelenleg, ezeket olvassuk ki a sorok közül, melyek a város rendezett tanácsal leendő ellátását sürgetik.

A megye vagy a város tekintélye a székvárosban nem a rendezett tanácsot, de a rendet kívánja; de mivel ez ama nélkül el nem érhető, s ha az anyagi állapotok megengedik: annak behozatala nem csak czélszerű, de sürgősen kívánatos, hogy a székváros önkormányzatát a jelen színvonalára helyezhessük.

Jövőre majd egyenkint elsoroljuk az okokat és okozatokat, melyek a jelen helyzet ellen szolanak, nem hagyva el semmit. — Elkezdjük az egyes hivatali állásokon s be fogunk menni a gazdálkodás tömkelegébe, hogy kitüntessük a város önkormányzati állásának középkori jellegét.

Addig is gondolkozzunk a felett: mi tehát azon ok, mely a jelen szükséggel teljes időben a gazdálkodás terén S. a.-Ujhelyt Csongráddal szemben állítja?... Mi azt feleljük rá már most is, hogy: éppen a gazdálkodás!

Sárospataki levél.

1880. január 15-én.

Künn a hó hull szépen, nagy pelyhekben s pompázik a tél. Az emberek mondják szép telünk van. Benn szobánkban meleg kályha mellett szól a mese a régi időről, gyermekkori élményekről, a törpék országáról s ha ideje van, mint most — a „frakkos bandáról”, rikácsol a pletyka komámasz-
 szony rátermett ajkáról s mohón falja szomszéd-
 asszony. Huzódjunk közelebb hátha valami minket is érdekelné fog a pletykából.

De hidje el Állhatosné komámasz-
 kezdé — Maróné, nincs városunkban senki, kinek családtagjai az én családom legkisebb tagjával is mérkőzhetnék oly dolgokban, melyeket csupán a jó nevelés adhat gyermekeinknek s épen ezért nem is tartom vétekné, ha az első háztól az utolsóig mindenikbe járatos vagyok s gyűjtöm tapasztalataimat gyermekeim neveléséhez s oktatást adok olyanoknak, kik én szerintem nem birhatnak kellő tapasztalattal asszonyi rendeltetésükhöz. — It Áll-

Ahol halász vár csendesen,
 Hogy horgára halat lessen.

Jankó mellé ül pihenni,
 Mondogatván „semmi, semmi!”
 Ezt a halász gunynak vette,
 S Jankót jól megegyengette.

Tapogatva hátát, nyakát,
 Kérdi: ugyan mit mondjak hát?
 A halász így felelt erre:
 Azt mond „száz legyen egyszerre!”

Temetéssel jó most szembe.
 Bánat, köny ül minden szembe!
 A gyász ifjat, vént keserít;
 De Jankó rá sem hederít.

S hogy feledékeny ne legyen,
 Mondja: „egyszerre száz legyen!”
 Erre megcsipik a legényt,
 S megint jól elverik szegényt.

Ami Jankónk sir, kesereg
 Mig így oktatja a sereg:
 Ha ilyet látsz — mondjad szépen,
 „Isten nyugtassa a békében!”

Ezt is, hogy jól megtanulja,
 Egyre mondja, egyre fujja.
 Mig lelt egy cigány családra,
 Melynek leomlott a sátra.

„Isten nyugtassa békében!”
 Szólt emberünk hevenyében.

Egész frekvencia erre,
 Mellette termett egyszerre.

Aztán verték: csihé-puhé!
 Rajta volt a dádé, purdé.
 S mig sajgott a mandli alja:
 Mit mondjak hát? .. így rivalla.

Mondd azt — a vajda így szóla: —
 „Oh, bárcsak ez így ne volna!”
 Jankó háta fáj is, ég is;
 De már csak megy tovább mégis.

Elér most egy pár szerelmest.
 Nosza reá fujni nem rest:
 „Oh, bárcsak ez így ne volna!”
 S képét egész odatolja.

Ugrik a gavallér ekkor,
 Benne iszonyu méreg forr,
 S szól — a mint kapja fültövön: —
 Azt mond: „Ez az én örömöm!”

Jankónak már feje kábul,
 Ordít torka szakadtából.
 Ekkép menve egy bolt mellett;
 De itt megállnia kellett.

Egy suszter verte inasát,
 Nem sajnálva képét, hasát.
 Jankó csak áll a küzzöbön
 S mondja „Ez az én örömöm!”

Csufolást a májszter nem tür,
 Lábszijjat vesz, inget felgyür:

TÁRCZA

Bolond Jankó.*)

— Népmese. —

Tul a Tiszán Bakaraszton,
 Élt egyszer egy özvegyasszony.
 Nem maradt rá réz, se bankó,
 Csak a fia Bolond Jankó.

Egyszer Jankót a mamája
 Maga elé invitálja;
 S mert a szemé fáj szegénynek
 Ekkép szóllott a legénynek:

Ne tégy addig fiam semmit,
 Eredj s hozz szememre „semmit”-t
 Tudod, nem messze a város,
 Ott majd ad a patikáros.

Jankó az egyik kezibe
 Kenyeret vesz s megy izibe;
 S hogy tudja miért kell menni,
 Mindig mondja: „sem mi, sem mi!”

Mendegélvén, nem sokára,
 Elér egy folyam partjára,

*) Mutatványul szerzőnek sajtó alatt levő „Költémé-
 nyei”-ből

Más mulatság nem igen kínálkozik a farsangságon. A „baly-bál“ eszméje elejtett, „ifjúsági bál“ pedig nem lesz, hanem lesz igen is „jogász piknik“ e hó 31-én, mely tekintve a rendezők már eddig is kifejtett buzgalma szép reményekre jogosít s méltó leendő arra, hogy a sárospataki régi, fényes, jóhírnévű jogászbálok emlékét felidézze. Fel tehát nagyérdemű közönség: papák, mamák s engedjétek az ifjúságot mulatni!

Nagysádtok, szép hölgyeim! Czirogassanak, kérleljenek, könyörögjenek, ha kell s jöjjenek el, találkozzunk január 31-én a „jogász piknik“-en, mi biztosíthatjuk, hogy jól fogunk mulatni s nem fednek el minket soha, mint nem fogjuk mi nagysádtokat!

Kadich.

Mádi levél.

1880. jan. 12.

Tekintetes Szerkesztő ur!

A mádi műkedvelői társulat a legközelebb Mádon létesítendő tűzoltó-egylet javára, hangverseny s táncvizsgálommal összekötve mult évi decz. 27-én „Női harez“ című francia vígjátékot s f. évi jan. 10-én az „Üldözött ártatlanság“ című bohózatot adta.

A legkedvesebb kötelességeim egyikét teljesítem akkor, midőn a rendezőség nevében köszönetet mondok mindazoknak, kik e pártolásra méltó ügyet, ugy szellemi, mint anyagi áldozattal támogatni sziveskedtek.

Nyilvános köszönetet mondunk még a művész Lászy párnak is, kik nemcsak a műkedvelőknek szerepeik kellő begyakoroltatásában, hanem az előadásokban is részt vettek s oly élvezetes estéket szereztek a közönségnek.

Felülfizettek: Rothmüller Lipót 3 frt, Rothmüller János 1 frt, özv. Freundné asszonyasság 2 frt, Lichtmann Miksa 1 frt, Bukóvszky Ferdinand 1 frt, Brogli Miklós 1 frt, Hubay Miklós 1 frt, Olchváry Farkas (Tokaj) 1 frt, Stelmacher Adolf 1 frt, Barabás János (Golop) 1 frt, Petrakovics József 1 frt, Pollak József 1 frt, Teitelbaum Sámuel 50 kr., Germann Emánuel 1 frt, Winter Fülöp 3 frt, Rittinger Károly (Szerencs) 3 frt; Weinländer Géza 1 frt, dr. Wieder J. (Szántó) 2 frt, Teitelbaum Henrich (Szántó) 2 frt, Szabó Károly (Bücs) 1 frt, Wetterschneider Salamon 3 frt, Szatmáry Kálmán (Szántó) 1 frt, Ternyey Pál (Szerencs) 1 frt.

Összesen: 35 frt 50 kr.

A rendes belépti díjakból 320 frt — kr.

Összes jövedelem . . . 355 frt 55 kr.

Kiadás 210 frt 27 kr.

Tiszta jövedelem 145 frt 23 kr.

A rendező bizottság megbízásából:

Vladimir János,
r. b. tag.

Különfélék.

Helyi és megyei érdekűek.

† Gyászhir. F. hó 13-án kísértük örök nyugalomra megyénk egyik legpuritánabb lelkű fiát: Payzsoss Jánost. Mint a vérengző sas, mely a fész-

kében szerettei közt levő madárra hirtelen lecsap, hogy elrabolja azoktól mindenüket, oly hirtelen lepte őt meg kis családja körében a halál, e könyörtelen végrehajtója a természet örök törvényének. Alig pár nap előtt, még melegen szoritottuk meg azon jobbot, mely a jótékonyág gyakorlásában soha ki nem fáradt s áldásos voltát érezte mindaz, a kire csak kiterjesztette: s ma már ott van beszorítva a koporsó rideg falai közé, hogy soha többé fel nem emelje azt a jobb ügyek védelmére. Ki volt ő családjának, ki barátainak, mi a közügy- és mindannak, ami önzetlen s becsületes támogatást igényelt? erről igen sokat lehetne összeírunk s mégis vajmi kevés volna arra nézve, hogy őt méltóan jellemezzük. Vele az antik magyar becsületesség, a soha meg nem puhítható hazafi; az ővét szive vérevel tápláló családapa s az áldozat készségben mindig előjáró emberbarát hagyta el a küzdőt, mely a bölcsönél kezdődik s a hat láb mély gödörnél örök véget ér. Temetésén baráti, tisztelői — daczára a téli idő zordonságának — nagy számmal vettek részt s alig volt köztök olyan, aki egy-egy fájó könnyecseppel ne áldozott volna ez igazi nemes ember emlékének. A szomorú szertartást Laky András ref. esperes lelkész, az elhunytnak régi jó barátja végezte s tartott fölötté rövid, de megható gyászbeszédet. Mindnyájunk szívéből szólt, midőn beszédének végéhez érve így sohajtott fel: Hiszen téged csak az nem szeretett, csak az nem becsült, aki nem ismert!... amit te tettél, az mind szép, az mind jó volt, de hát könnyen ment az neked; mert lépteidet mindenben a szeretet, a jog és az igazság vezérelték! Jelen volt a temetésen a sárospataki főiskolai énekkar is s különösen a gyászbeszéd után előadott magyar énekével mély hatást keltett. A sirnál Bajusz József barátunk bucsuzott el tőle, kiemelve szép beszédében az elhunyt hazafiai érdemeit s vas következetességü jellemét s azon radikalizmusát, mely a legzimankósabb politikai viszonyok között is valódi színét, mint az örök zöld megtartotta. Elmondá, hogy az elhunyt „egy azok közül, kiknek jelszava: a haza minden előtt! Egy azok közül, akiknek ajkán a hazaszeretet hangoztatása soha sem volt eszköz bizonyos magáncél elérésére; egy azok közül, aki birt annyi bátorsággal, hogy megtámadott hazája és alkotmányos jogai védelmére fegyvert mert ragadni a földi legfőbb hatalmasság ellen; egy azok közül, akit a nép szeretett, mert jóltevője volt. A törzs kidőlt!... Árván maradtak a felnőtt csemeték! — Elveszett ezen kis falu disze — a lombos fa, melynek árnyékában minden szegény, annyi jó barát, és az üldözött hazafiság menhelyét talált.“ — A haláláról kiadott gyászjelentés így szól: Payzsoss Ferenc, ifjabb Payzsoss János és Payzsoss Andor fájdalmas szívvel jelentik atyjok, illetve nagybátyja Payzsoss János a legjobb apa, rokon- és barátának, a törhetlen jellemű hazafinak, — a zemp lényegű ref. egyházmegye segédgondnokának, — 1880. évi januárhó 11-én d. e. 10 órakor, rövid szenvedés után, élte 53-ik évében történt gyászos kimultát. A megboldogultnak bült tetemei folyó hó 13-án d. e. 11 órakor fognak a ref. egyház szertartásai szerint a mihályi sírkertben örök nyugalomra tételni. Áldás és béke hamvaira!

A Verhovay-Majtenyi-féle tragikus kimeneteli párbaj részleteit sokkal jobban ismeri a közönség semhogy annak reprodukálását tőlünk megkivánná. Annyit azonban ki kell jelentenünk, hogy a sajtó méltó felháborodásában mi is osztozunk s üdvözljük

gatta hajdanában, — hát még a novicius diákokkáé!..

A csöngetyü hangjai bejárják a kollegium minden zígét-zugát, hogy fölébresszenek eleve-neket és holtakat egyiránt s tudtul adják, hogy a kinek foltos a csizmája s az új elkélne helyébe, a kinek van egy pár forint kontója ott az öreg „Garibaldi“ korcsmárosnál s továbbra is kellene a „kredit“: hát csak „vegye fel az ő nyoszolyáját“ és siessen az eligáló-terembe; mert azonnal osztogattja ott az a hosszuzakalú primárius-diák a zsiros legácziókat s ha nem siet, könnyen elcsip-hetik orra elől a legszebb velős-konczot.

Töri is magát a nemes ifjúság, mintha csak szép leányok csókra invitálnák.

Gere Jancsi barátunk szinte afféle novicius-socska, a ki nagyon el lehet rá készülve, hogy talán legáczió sem jut néki. Hanem azért ujjai közt morzsolgat egy félröfös skartétát, mely tele van algebrázva a pompásabbnál pompásabb „ünnepekkel.“

Mikor aztán megkezdődik a „választás“ s elcsipik előle az első „ünnepe“, azután a másodikat, azután a harmadikat: kebléből nehéz so-hajok törnek fel s czérúzájával mindannyiszor sötét törléseket von a vérmes reményekkel ke-segetető skartétán; hanem azért a világért sem esik kétségbe. — Ha elvesznek előle kilenczven-kilenczet (már t. i. legácziót) megjut reá a — századik. És ezt szintül hiszi.

S a mig ökölnyi veritékek gyöngyöznek homlokán: a világért sem feledkezik el arról, hogy nem kevésbé drukkoló szomszédját oldalba ne bökdösse.

— Voltál már Hurokszegezen?..

a hirlapírói egyesület eszméjét, mely ezentul hivatva lesz utját állni a sajtószabadság ellen intézett minden e fajta haramiaskodásnak. — Az igazság bátor harczásának fájdalmait mely részvétünkkel kísé-rjük, kívánva, hogy mielőbb üdüljön fel, melyhez most már a legtekintélyesebb orvosok nyilatkozatai szerint, teljes reményünk lehet.

A „Felvidéki Közlöny“ gálszécsi levelezője panaszkodik az ottani inségről, megemlítvén, hogy a megye által küldött 39 zsák tengeri vajmi csekély segélynek bizonyult. Felhossa továbbá azon hírt, miszerint a terebesiek megkeresték volna Andrassy Gyula grófot: hogy eszközölje ki a gálszécsi járás- és szolgabírósnak Terebesre áttételét. Valóság esetlen ez nemcsak Gálszécsre, de az egész járásra nézve egyaránt káros és kényel-metlen lenne, amennyiben ez által az említett két hivatal éppen a járás szélére kerülne, mely körü-mény a velők való érintkezést a felekre nézve rend-kívül költségessé tenné.

Az inség ügyben mult vasárnapon megindult mozgalom, — ugy látszik — üdvös eredményekre fog vezetni. Leikes hölgyeink házról-házra járnak a gyűjtőivekkel s már eddig is tekintélyes össze-get mutathatnak fel. Lesz közvacsora és thea-estély is a szegények javára, hol mérsékelt ár mellett hideg ételek fognak szeretetre méltó pinczernök által kiszolgáltatni. A vacsora kellékei szintén ada-kozás útján gyűlnek be s a gyors kiszolgálás cél-jából, mint hideg sülték kerülnek majd forga-lomba. Vannak sokan, kik a két rendbeli gyűjtést czéljaikra nézve összetévesztik, vagyis inkább mind-kettőt a közvacsora rendezésére fordítandónak gon-dolják, ami nagyon téves, mert a pénzbeli gyűjté-seknek egészen más a rendeltetésük s tisztán a népkonyha felállítására fognak fordítottatni. A köz-vacsorára vonatkozó falragaszok és meghívók a a jövő hét elején adatnak át a nyilvánosságnak.

Az uzorások büntetése eddig leginkább csak a közmegevetésben nyilvánult, most azonban már az igazság büntető kezének is kezdik súlyát érez-getni. A kassai törvényszék ugyanis a közeli nap-okban egy Neumann Jakab nevű jó madarat vett kapóra, kit rendkívüli uzoráskodás miatt egy évi börtönre ítél el. Hát a mieinkre mikor kerül a sor? Mert hogy van belőlük — Sziráky Gidaként — egynehány „dicső példány“ arról bizony nulla ques-tio est.

Segélyezés. Király Ó Felsőge a vallási alap-ból 1500 frtot utalványozott ki, hogy azt a kassai püspök, a tavali rosz termés folytán szűkölködő felső abauj- és felső zempleni lelkészek és tanítók között osztassa ki.

Meghívó. Városunkbeli inséges szenvedők se-gélyezésére a s.-a.-ujhelyi hölgyek közreműködése és nagy részvéte mellett, — a házas öltözék kikötött feltételével 1880. évi januárhó 31-én este a megye-ház nagytermében igen mérsékelt és szabott árú étlap szerinti, közvacsora és thea estély rendezetik, melyre a város közönségét tisztelettel meghívjuk. A nemes czélt előmozdítani szándékozók az e czélra szánt minden kényszer nélküli és tetszés szerinti étel és ital csemege adományait januárhó 31-én a délelőtti órákban a megyeház nagytermébe sziveskedjenek beküldeni. Pénzbeli adományok tek. Dókus Gyula szolgabíró urhoz küldendők, 50 kr bemeneti díjat egyedül férfiak fizetnek S.-a.-Ujhely, 1880. január 14-én. Kezdeté 8 órakor. A s.-a.-ujhelyt állomásoló tisztikar.

Terebesről írják: Minden tekintetben inséges

— Hány requirendus van ott?... Van-e köztük két forintos?... Hányat kell papolni?... Lehet-e számítani 15 fölőresre?... Meghívja-e a diákok valamelyik pátrónus — ebédre?... Van-nak-e szép leányok?... Jó ember-e a „tisztele-tes“?... Kell-e sokat futni?..

És az Isten tudná, hány ilyen kérdés tör elő Gere Jancsi tisztelt barátunk ajkai közül.

Hurokszeg aztán csakugyan „beüt“. Azaz hogy, voltaképen még csak a jövő titka: vajjon be fog-e „ütni“.

Szóval Gere ur már a markában tartja, mivelhogy „megjutott“ ő néki s nagy triumphus-sal állit be a szeniori hivatalba, hogy ott páten-sekre tegyen szert, darabját megvásárolván három „sain“ krajczárért, még pedig „more patrio“ — „post fesztá“.

— Minek az a sok pátenis, ifju barátom? interpellálja a tiszteletes szenior ur. — Hiszen annyi elég volna egy fél vármegyébe.

— Csak tessék felírni — válaszol Jánoska büszkén, — elkél az, ha még annyi volna is. Hadd papoljak csak azon a Hurokszegezen egyet — gondolja öntelten majd meglátja minden halandó, hogy nem akár miféle fán terem Gere Jancsi. Még talán küldeni is kell majd — pátenisért.

A szenior ur fölismerve fiatal barátunk hom-lokán az önbizalmat: nyakába sóz a pátensek mellé egy csomó szentelmékedéseket is.

Folytatása következik.)

helyzet
mivelő
az aug
ben u
keresh
volna.
birtoku
ároni
haláltó
ból se
néznek
ban a
mutat
5 frt
60 kr.
sáraink
fizetik
szarva
is kev

hallga
egylet
dezték
méltós

Egy di

Egy di

Egy fi

Egy ut

Egy ut

20 mé

Egy ir

Egy z

Egy iz

Egy iz

Egy v

Egy v

Egy u

Egy u

Két eg

Minden

átelle
két e
pad,
15-tő
hetni
Gy.-v

helyzetben vagyunk és a mellett a szegény földmivelő népek pénz-kereseti forrása nincsen, sőt az augusztus és szeptember hónapokban nagy mérvben uralkodó váltólázban szenvedők akkor sem kereshettek télire valót, midőn erre alkalmuk lett volna. Némelyek marhájuk eladása, mások csekély birtokuknak potom ároni bére adása, vagy örök ároni eladása által törekednek családjukat az éhhaláltól megmenteni, de sokan vannak, kik semmi-ből sem kereshetnek pénzt, ezek borzasztó sorsnak néznek eleibe. — Gabonapiacainkon az élet árban a novemberi árakhoz képest némi csökkenés mutatkozik. A buza méter-mázsánként 12—13 frt. Rozs hektoliterenként 6 frt—6 frt 40 kr. Árpa 5 frt 20 kr. — 5 frt 60 kr. Zab 2 frt 40 kr.—2 frt 60 kr. Tengeri 5 frt 40 kr.—6 frt. — Marha vásárainkon a vágó és fejős marhát meglehetősen fizetik, a jó lónak is akad vevője, a másféle lónak, szarvasmarhának és juhnak csekély az ára és így is kevés vevője akad. A sertés ára emelkedik.

A kassai jogász bál. A kassai jogakadémia hallgatói f. évi januárhó 8-án, segély- és olvasóegyletük javára fényesen sikerült tánczestélyt rendeztek. A bálanyai tisztet Péchy Tamásné ő nagyméltósága szokott előzékenységgel és finom tapin-

tatával teljesítette. Ő rajta kívül a siker oroszán része a bálbizottságnak az ily dolgokban ügyes és járatos elnökét Kelcz Jenőt és ennek főrendezőjét Orosz Miklóst illeti. A tánczterem, ugy a kiállítás és belső csin, valamint a berendezés és kényelem tekintetében is minden várakozásnak megfelelt. Nem kevesebb elismeréssel kell megemlékeznünk a két zenekarról (t. i. a jelenleg Kassán állomásozó ezred zenekarról és Dankó Jóska népzenekearról) is, melyeknek mindegyike töle telhetőleg mindent elkövetett, hogy a különben is jó kedvet a legjobb keringőkkel, polkák és csárdásokkal fokozza. A külső dísz tekintetéből lehetetlen továbbá említés nélkül hagynunk a női tánczrendeket, melyek igen díszesen kiállítva egy kis naisesairet képeztek. De ami leginkább emelte az est sikereit az, azon díszes társaság volt, melynek egynehány tagját itt névszerint is felemlíteni el nem mulaszthatjuk. Ott láttuk a bálanyán kívül, ki nehéz selyem világos galambszin toilletet viselt, Kassáról és környékéről: özv. Kelcz Gyuláné, báró Töplé Jánosné, báró Vécsey Dénesné, Darvas Ferenczné, özv. Reviczky Istvánné, özv. Klimó Menyhértné, Madarász Jánosné, ott láttuk továbbá megyéinkből: Orosz Sandorné, Vályi Istvánné, Szirmay

Tamásné, Bujanovics Frigyesné, és Boronkay Lászlóné, ott láttuk Gömörből: Radvánszky Károlyné, Sárosból: Vinkler Józsefné, Budapestről: Szmeccsányi Jánosné stb. urhölgyeket, mindnyáját díszes toilletekben. Ott voltak a fáradhatatlan tánczosok között: a bálanya bájos leánya Péchy Berta, Szmeccsányi Róza, özv. báró Glaubicz Alfonzné, gr. Vay Amelie, Reviczky Laura, Ilona és Sarolta, báró Töply Lidia, báró Vécsey Irén, Klimó Róza, Orosz Anna, Vályi Emma, Szirmay Mathild, Szerviczky Ödönné, Bujanovich Irma, Radvánszky Ilonka, Serényi comtessek, Szmeccsányi Mariska, Vinkler Margit és Évi urhölgyek. Az első négyest 56, a füzértánczot 48 pár tánczolta. A mulatság, mint már jeleztük igen díszesen és a legjobb kedélyhangulatban folyt le és reggeli fél nyolczkor ért véget.

Meghívó. Király-Helmezen folyó év februárhóban a római kath. iskola termeiben annak javára jótékonycélú 27 krros karton tánczestély rendeztetik. Beléptíjegy 1 frt.

Felelős szerkesztő s kiadó laptulajdonos:

BORÚTH ELEMER.

HIRDETMÉNYEK.

Kis hirdető.

Egy divatkereskedésben egy inas kerestetik jó házból való. Egy udvari lakás 3 szoba, konyha, kamara földszint a főútczán kiadandó.
Egy fiatal intelligens gazdasszony egyszersmind társalkodónak keres állást.
Egy utcza lakás a főútczán vagy a főútcza mellett 3szobából konyha és kamara 1-ső vagy 15-ik februáriustól kerestetik.
20 méter-mázsa bükköny, lölere és luczernamag venni kerestetik.
Egy írno ki alkalmazást keres egy fiatal ember, akár falun, akár városban.
Egy zongoramester Eperjestről akar helyben zongora órákat adni.
Egy izraelita nevelő, ki francziául taníthat, keres állomást.
Egy izraelita nevelő keres állomást.
Egy Bónn gyermekekhez keres állást.
Egy vendéglő vidéken bére adandó.
Egy czukrász segéd vidékre kaphat helyet.
Egy urasági szakács keres helyet.
Két egészséges szoptatós dajkák keresnek alkalmazást.
Mindennemű vasbutor budapesti gyárból minta szerint megrendelhető. Mindezekről felvilágosítást kapni és mindenemű női és férfi cselédek elhelyez és közvetít a tudakozó s cseléd közvetítőintézet főútcza Gredig ur czukrászdája udvarában.

Eisenkraut Mór.

Az életpiazon a reformatus tanító lak átellenében lévő szögelt házban két szoba, két előszoba, konyha, kamara, fatartó, tágas pad, külön udvar és bejárat, folyó év április 15-től egy, esetleg több évre is kiadó. Értekezhetni ugyanazon házban lakó tulajdonossal Sz. Gy.-val.

2—2

Hirdetmény.

A nagysárosi múmalomból egy legjobb karban folyamaton kívül levő **25 lóerejű gőzgép,** változékony (Ruston és társa céggyártmánya) Exepansion és Condensational, ugy is a hozzá tartozó bouilleur gőzkazán és vas füstcsővel **olcsón eladandó.**

Venni szándékozók sziveskedjenek a vétel iránt a nagysárosi múmalomhoz **Eperjest,** vagy Fischer Adolf mérnök urhoz (váczi körut 74. szám) **Budapestben,** fordulni.

2—3

Pályázati hirdetmény.

A Kászténbaum féle alapítványi tömeg gondnoki állomásra 630 frt évi fizetéssel pályázat nyittatik.

A pályázótól megkivántatik, hogy t Zemplén-megye bizottságának tagja legyen; — megválasztása esetén leg.ább 20000 azaz huszezer ezüst forint értékű, jelzalogul lekötendő tehermentes ingatlan saját vagyont kimutatni és állandó lakását S.-a.-Ujhelyben tartani köteles leend.

A pályázati kérvények folyó évi januárhó 31-ig be.árolag alóliirt számvevőszéki elnökhöz nyujtandók be.

Kelt a Kászténbaum féle hagyatéki tömeget kezelő számvevőszékek S.-a.-Ujhelyben 1880-ik év januárhó 12-én tartott üléséből.

Matolai Etele,

t. Zemplénvármegye alispánja,
mint a számvevőszék elnöke.

1—2

Hirdetmény.

A bodrogközi Tisza szabályozó tártulat érdekelrt birtokosai

a f. évi január 31. S.-a.-Ujhelyben a megyeház nagytermében d. e. 10 órakor tartandó

KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghívatnak.

Tanácskozás tárgyai:

- 1) Igazgató választmány jelentése a mult 1879-ik évről.
- 2) Számvevői jelentés az ártéri telekkönyveknek az adó kataster alapján lett átdolgozása s a 200,000 frt előleg kölcsön kivetése, — továbbá bank annuitási és tartaléktári állapotok iránt.
- 3) Házi pénztári állapot s 1879-ik évi számadások megvizsgálása iránti intézkedés.
- 4) Mérnöki jelentés a tiszai védtöltések lejtmerézése s ezen vonalon, valamint a Gérusnál és a Zsilipnél tett s teendő védmunkálatok iránt.
- 5) Szervező bizottság munkálatának s a védelem tekintetében tett javaslatának meghallgatása s ezek iránti határozat.
- 6) A folyó évi költség előirányzat megállapítása.
- 7) Folyó ügyek s kérvények feletti határozat hozatal.
- 8) Társulati elnök, alelnök s a választás alá eső választmányi tagoknak az alapszabályok értelmébeni megválasztása.

Kelt S.-a.-Ujhelyben 1880-ik évben január 14-én.

Diószeghy János,
választmányi elnök.

MEGHIVÁS.

A sátoralja-ujhelyi

polgári takarékpénztár és hitelegylet

t. cz. részvényesei tisztelettel meghivatnak.

a folyó év februárhó 8-án délutáni 2 óraker az intézet helyiségében Kazinezy utca
gróf Andrássy házában tartandó

VII-ik ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSRE.

Tárgyalási sorrend:

I. Az igazgatóság,

II. A felügyelőség évi jelentése.

III. Az 1879-iki mérleg és osztalék feletti határozat.

Az igazgatósági jelentés és az évi zárszámla nyolcz nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1880. január 6-án tartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatóság.

HIRDETmény.

A sátoralja-ujhelyi népbank mint takarékpénztár

által

folyó 1880-ik év februárhó 15-én délután 3 óraker a bank helyiségében

tartandó

X-ik évi rendes

KÖZGYÜLÉSRE

a részvényesek megjeleni tisztelettel meghivatnak.

A közgyűlés tárgyai következők:

- a) évi jelentés a bank üzleteredményéről;
- b) zárszámla és az évi mérleg megállapítása;
- c) osztalék megállapítása;
- d) igazgatósági tagok választása;
- e) felügyelő bizottság választása;
- f) az alapszabályok értelmében teendő indítványok feletti határozat.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1880-ik évben jannárhó 8-án.

Az igazgatóság.